

dr hab. Anna Orska Oleszczyk
prof. nadzw. Instytutu Wzornictwa
Politechniki Koszalińskiej
ul. Raclawicka 15-17
75-620 Koszalin

Poznań 23.01.2018

adres prywatny:
u. Żuławska 4
60-412 Poznań
anna@orska.pl
tel. +48 504100001

Recenzja rozprawy doktorskiej

Recenzja rozprawy doktorskiej oraz dorobku twórczego i artystycznego Pani mgr Justyny Stasiewicz sporządzona została w związku z przewodem doktorskim w zakresie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe. Rozprawa doktorska mgr Justyny Stasiewicz „Oddziaływanie dzieła w kontekście estetyki haptycznej, na przykładzie autorskiej kolekcji biżuterii” została zrealizowana pod kierunkiem prof. Andrzeja Szadkowskiego na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Recenzja powstała na podstawie decyzji podjętej przez Radę Wydziału Tkaniny i Ubioru, Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi o wyborze recenzentów, w oparciu o przesłaną dokumentację z dnia 23 listopada 2017 roku.

Materiały źródłowe dotyczące dorobku artystycznego i projektu doktorskiego mgr Justyny Stasiewicz:

- wykaz dorobku artystycznego
- portfolio osiągnięć artystycznych
- dokumentacja dokonań zawodowych i dydaktycznych
- dokumentacja fotograficzna pracy doktorskiej
- życiorys
- dokumenty osobowe: kwestionariusz osobowy, kopia dowodu osobistego i dyplomu magisterskiego,
- rozprawa doktorska „Oddziaływanie dzieła w kontekście estetyki haptycznej, na przykładzie autorskiej kolekcji biżuterii” wydrukowana w wersji polskojęzycznej i angielskiej

Praca doktorantki Pani Justyny Stasiewicz. licząca 33 strony w wersji polskojęzycznej,
zawiera:

- wstęp,
- rozdział I: Biżuterii artystycznej- definicja
- rozdział II: Zmysłu dotyku w ujęciu biologicznym i filozoficznym
- rozdział III: Wprowadzenie do kolekcji z opisem procesu tworzenia i opisem kolekcji dyplomowej
- zakończenia
- bibliografia
- spis ilustracji

Informacje o doktorantce:

Mgr Justyna Stasiewicz uzyskała dyplom licencjacki Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu pod kierunkiem prof. Andrzeja Banachowicza, a w roku 2013 uzyskała dyplom magisterski, którego promotorem był prof. Andrzej Szadkowski. W 2015 roku rozpoczęła prowadzenie serwisu internetowego o biżuterii współczesnej, w 2016 roku otworzyła firmę Stasiewicz Jewelry Justyna Stasiewicz. Od 2013 - 2014 prowadziła jako wolontariusz zajęcia „Techniki prezentacyjne” na studiach podyplomowych Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, a od 2016 prowadziła zajęcia „Komputerowe wspomaganie projektowania” oraz „Komputerowe wspomaganie technik emalierskich” - studia zaoczne Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Oprócz tego brała udział w ponad dwudziestu wystawach w Polsce i zagranicą. Brała udział w konferencjach i wystawach zbiorowych i indywidualnych: „Robale mon amour” i „Bee Blac”. Jest laureatką między innymi konkursów: „Ałatyr 2013” w Kaliningradzie gdzie dostała wyróżnienie za pracę „Smoke Ring”, a ogólnopolski Cech Rzemieślników Artystów i Międzynarodowego Centrum Targowego podczas targów ”Złoto Srebro Czas” przyznał jej pierwsze miejsce w kategorii „Mistrz Przestrzeni”.

Ocena dorobku twórczego i artystycznego:

Realizacje wymienione przez doktorantkę są bardzo różnorodne i niestety nie za każdym razem dostępne w przygotowanej dokumentacji. Ich różnorodność sprawia jednak wrażenie ciągłego poszukiwania stylu i własnych rozwiązań w oparciu o różne techniki jubilerskie. Pani Justyna Stasiewicz uczestniczyła aktywnie w różnorodnych wystawach i podejmowała

wyzwania konkursowe. Mam świadomość, że tego typu otwartość może między innymi doprowadzić autora do odnalezienia własnego stylu i pokazać obszary rozwoju. Bardzo podoba mi się chęć ciągłych poszukiwań, podejmowania prób, bo to jedna z podstawowych cech własnego rozwoju. Projekty komercyjne doktorantki robią na mnie mniejsze wrażenie, niż projekty artystyczne. Może to być związane z tym, że materiał przygotowany przez doktorantkę nie pozwala na kompleksową ocenę, tylko zmusza do samodzielnych poszukiwań w internecie. Brakuje mi obrazu, zdjęć, dokumentacji wizualnej przygotowanej w sposób klarowny, w którym droga twórcza jest widoczna od razu i nie wymaga własnego zaangażowania. Trudno jest bowiem poznać sylwetkę doktoranta bez wszystkich elementów składowych, a szkoda, ponieważ w dorobku znajdują się prace, które bardzo mi się podobają, takie jak „Reef”, „Snow Quin”, „Metamorphosis”.

Recenzja rozprawy doktorskiej:

Pozwolę sobie zacząć od tego, iż badanie pojęcia „biżuteria” na przestrzeni czasów bardzo się zmieniło i proces ten cały czas trwa. Od takich analiz, tego czym jest biżuteria teraz i jak była rozumiana w dawnych czasach, zaczyna się praca Pani Joanny Stasiewicz. Bardzo słuszne wydaje mi się zaznaczenie, że „To dzięki dotykowi, relacji ciało-obiekt, biżuteria jest tak wyjątkową dziedziną sztuki, zmuszająca swojego odbiorcę do wejścia w bliski, niemal intymny kontakt z dziełem - znacznie wzmacniając przeżycie estetyczne, wynikające z wzajemnego oddziaływania na siebie biżuterii i osoby z nią obcującej.” Zmysł dotyku pokazany jest w pracy nie tylko w ujęciu biologicznym, ale i filozoficznym. Nie znalazłam w pracy znaczenia dotyku od jego matczyńskich początków, które mają niewyobrażalny wpływ na nas w dorosłym życiu, ani zapewne świadomie tego, jak ważny stał się on w dzisiejszych czasach w kontekście używania nowych technologii. Bardzo podobają mi się rozważania nad tym jak zmienia się zagadnienie ciała, cielesności i dotyku na przestrzeni dziejów. Analizując zmysł dotyku autorka przedstawia poglądy A. Baumgartena, K. Ascheberennera, czy filozofa Maine de Birana, który twierdził, że: „dotyk jest zmysłem, który umożliwia nam bezpośredni kontakt ze Światem. ... Wzrok natomiast, może wprowadzić nas w błąd, istnieje bowiem przestrzeń między oczami, odbierającymi bodziec, a przedmiotem będącym przedmiotem widzianym.” Autorka odnosi się również do filozoficznych poglądów analizując zmysły niższe, w których skład wchodzi smak, dotyk i węch, które to dopiero pomagają nam w odczuwaniu zmysłów wyższych takich jak wzrok, czy słuch. To dotyk stał się dla autorki jednym z najistotniejszych zmysłów i główną

inspiracją w myśleniu o przedmiotach jubilerskich dzisiejszych czasów. Interesujące wydają mi się analizy teoretyków, których przytacza w pracy Pani Justyny Stasiewicz. Docelowo w pracach, wykorzystane zostały różnorodne aspekty dotyku, które stały się początkiem do budowania form, ale dość niewiarygodne jest podejście do projektowania w technologii 3 D przedmiotów, których inspiracją jest dotyk. Dotyk ludzkich dłoni, który może sprawić, że przedmioty jubilerskie staną nam się bliższe, aniżeli te wytworzone dzięki modelowaniu komputerowemu. „Zależało mi, by część obiektów miała dość organiczny wyraz, w pewnym stopniu kojarzący się z ciałem istoty żywej, czującej.” Tym bardziej, że sama autorka przyznaje się, że „Wprawia to pewien dysonans, który utrudnia właściwe wyczucie bryły, a zwłaszcza skali poszczególnych szczegółów.” Autorka dzieli się swoimi spostrzeżeniami, w których mówi o braku bezpośredniego kontaktu z dziełem. Dla mnie to eksperyment, któremu się poddała, ponieważ dużo prościej byłoby wyrzeźbić niektóre formy własnoręcznie.

Na koniec powstały różnorodne dzieła, których bardzo chciałabym dotknąć, doświadczyć. Elastyczne formy, zmieniające kolor elementy, czy zostawiające ślad na dłoniach, ciele plamy, odbicia sprawiają, że nie chodzi o upiększanie swojego ciała, ale o doświadczenie. Nasuwa mi się przy takim podejściu do tematu jedna podstawowa refleksja. Dlaczego autorka nie zaprojektowała do swoich prac innych mechanizmów, sposobów noszenia, tylko wykorzystwała tak standardowe i powszechnie używane? Szkoda, bo przy tak niezwykle rozwijającej pracy można było zaskoczyć odbiorcę sposobem noszenia, ubierania biżuterii.

Konkluzja:

Oryginalne rozwiązania podjętego problemu artystycznego świadczą o dojrzałości mgr Justyny Stasiewicz, dlatego stwierdzam, że autorka pracy posiada umiejętności do prowadzenia samodzielnej działalności artystycznej. Praca doktorska spełnia warunki określone w Art. 13 pt.1 Ustawy o stopniach i tytule w zakresie sztuki, co uzasadnia uchwałę Rady Wydziału Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Anna Orska Oleszczyk

